

איך אפשר לחיות בעולם הזה? (ראה תמונה).

ואילו יואל מרקוס, איש-דבר צעיר, הי' ידוע כאחד הדוברים של מנגנון-החושך, הסביר את הצעת-החוק במלים: "אין עודדון על כך שבשנים האחרונות תירגמו כמה גורמים את חופש-הביטוי הקיים בארץ לחופש השמצה והטלת דופי בממשלה, בי מפלגות ובאנשי-ציבור... בטאונים מסוריימים, ובראשם, השבועון הסטויט, פיתחו במשך השנים שיטה..."

מעולם לא מתרכז מישר שלם, החל בראש הממשלה וכלה באחרון כתבלבי, בהתקפה מרוכזת על עתון אחד, עד כדי גיוס הכנסת, מערכת-המשפט וכל מנגנון-התעמולה שלה.

מניין הבטחון? אולם דווקא מחמאה זו להעולם הזה עוררה חשד מטריד בלב עורכי-העיתונים בישראל. הם אמרו לעצמם: אילו היתה הכוונה רק להעולם הזה, לא היה השלטון מכריז עליך בקולי קולות. לרובם לא היה איכפת אילו היה השלטון עורך תלייה פומבית לעורכי העולם הזה. אולם כל אחד שאל את עצמו: מניין הי' בטחון כי חוק זה לא יופעל נגד כל עתון אחר? מדוע לא תחסל מפא"י בי עזרתו את הצהרונים, המרגלים אותה לי עתים קרובות, ואת עתוני המפלגות שאינן נשמעות לה?

אי-אפשר היה לשכוח כי בשעתו הצ'י בעיה מפ"ם בעד חוק בטחון המדינה, אחרי שכל דוברי הממשלה הכריזו בכנסת כי פירוש שהוא מכחן אך ורק נגד מק"י. אולם עד היום לא נשפט על פי חוק זה שום איש מק"י, אלא דווקא עסקן מפ"ם אהרון כהן.

כתב עורך ידיעות אחרונות, הרצל רוזנבלום, בהתקפה מזוירה על הצעת-החוק: "מנסים לנחם אותנו. החוק, שמענו, חובר במיוחד בשביל כתביעת פלוני. ככה שהאחד רים לא ייפגעו עליידיו... כל חוק ש' כוון נגד אחד, מעול להיות מכחן גם נגדיו".

ואילו עורך מעריב, אריה דיסנצ'יק, התלוצץ בשיחת-רעים על החוק: "העולם הזה עוד יספיד את מעריב...". היתה לכך אסמכתא רצינית מאוד, כי באותו נאום של בן-גוריון, שהועתק בדבר, היתה פיסקה שלא פורסמה. בפיסקה זו שפך בן-גוריון את חמתו לא רק על העולם הזה, אלא גם על מעריב...*

המזימה השחורה ביותר. אולם סוכני השלטון לא יסבו בחיבוק ידיים. הם יצאו למערכה חשאית, אך מקיפה, לרכוש נפשות להצעת-החוק.

המכביצ נערך בשתי שיטות. מצד אחד (המשך בעמוד 6)

* התלוצץ הפיליטוניסט יוסף (ג'י. נץ) ויניצקי: "הם מדברים על העולם הבא". ** בקטע אחר, שצונזר אף הוא עלידי דבר, התקף בן-גוריון בחריפות את הדר' נחום גולדמן.

— "חוק לשון הרע? איך אפשר יהיה לחיות בעולם הזה?!"

הקאריקטורה של נבון ב"דבר" מי יספיד את מי?

העם

תגלית חדשה

פועל, שחפר בין הקברות העתיקים ש' נתגלו מצפון לכפר-שמריה, גילה את תגלית השבוע: שער-אבן עתיק, המקושט במערכת צלבי-קס.

היה זה כאילו רצה כוח עליון להזהיר את אורחי ישראל בפני סכנה הצפויה להם. כי אותה מערכת של צלבי-קס, במהדורה מודרנית יותר, נתגלתה השבוע גם במקום אחר במדינה — בתוכנה של הצעת-חוק ש' הנוגעת על שולחן-הכנסת (ראה להלן).

חוק העולם הזה?

מעולם לא עמדה ממשלתו של דויד בן-גוריון בפני בעיות חמורות יותר מאשר בפרס חודש מרס, 1962.

כרעית-אדמה מתקרבת, בקע ממעמקי האדמה קול ההתמרמרות הגוברת של המוני העובדים. קברניטי הכלכלה יצאו למסע-שנור בינלאומי, כדי לסחוט אמצעים לקיום משקם הספילי (ראה להלן). פשיטת-הרגל המדינית נעשתה בולטת עוד יותר.

ראשי-הממשלה עצמו התייצב לפני אחד המוסדות החשובים ביותר במדינה, הציג שם הצגה מעוררת רחמים. המנהיג הישיש, המתקרב לשנת-חיו ה-76, נתן סקירה מבולבלת ולעתים ילדותית, בישר את פשרי סת הרגל של בריתו עם צרפת, הודה בסוף שאין לו שום פתרון לשום בעייה, וזלת האמונה במשיח ובכוח-ההרתעה של צה"ל.

אולם השבוע דחתה הממשלה את כל הבעיות האלה הצידה. היא ריכזה את כל כוחה בחזית אחרת: חזית המלחמה נגד חופש-האזנה. מעשייה הזכירו לאזרח את האמת הישנה: אין בעייה לאומית חשובה יותר מבעיית החופש. באין חופש, אין ערך לשום דבר אחר.

וכאשר בעיית החופש עולה על סדר-היום של האומה, אין זה מקרה כי שם העולם הזה מתנוסס במרכז המערכה.

"עתונאים מופקרים". הממשלה עצ' מה דאגה לכך. כאשר הניחה על שולחן הכנסת את חוק לשון הרע, תשכ"ב, הכי ריון דובריה בפה מלא כי הכוונה היא לי חוק העולם הזה.

אותו נאום מבולבל אך אופייני של דויד בן-גוריון, שהועתק בדבר רק בחלקו, נפתח במלים: "בזמן האחרון נעשים נסיונות לזלזל בערך הצבא, ולא רק בחוגים כנעניים ואנשי הפעולה חשמיית ועתונאים מופ' קרים...".

דבר עצמו דאג להדגיס, ממש בתוך דברי ראשי-הממשלה, קאריקטורה של אריה נבון, עם הכותרת גלויית-הלב: "חוק לשון הרע"

* הודה ראשי-הממשלה: "אין אני יכול להתנבא מה יהיו תוצאות ההתעצמות של אלג'יריה... יתכן אולי שהיא תביא לידי שינוי במדיניות צרפת בכלל".

היא שונה. היא מיוחדת במינה

תוצרת דובק - ערבות לטיב

פרסום דו יעבסון

האם יש ביטוח נגד קרחת?...

אם הנך צפוי לקרחת, כתוצאה מהתדלדלות שערך או בתוקף חוקי התורשה, דע, — קרחים ממש זכו לנביטת שיער ראשם לאחר שימוש ב"אליקסיר" של הביאוקוסמטיקאי ד"ר א. רובין. אך טיפול יסודי בקרחת, הינו ממושך, מיגע ויקר. אתה יכול לחסוך לעצמך טרחה זו ע"י "טיפול-מונע", טיפול-מונע למשך מספר חדשים, אחת לשנה או לשנתיים, מחזק את שרשי השיער, מצמיח שיער עבה, הקשור היטב לשרשיו. בעזרת השימוש ב"אליקסיר" יש באפשרותך לדחות את התקרחותך, אם לא לגמרי — הרי לשנים רבות. מנע את התקרחותך.

"העולם הזה", שבועון החושות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמסר • דפוס משה שהם בע"מ, ת.א. סין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.